

TOTS HI TENIM VEU:

Volguts:

Al llarg del temps hi ha hagut, arreu del món, milers de persones que a l'igual que jo han signat els seus escrits amb un mot qualsevol degut a una manca de noblesa segons dieu -i diuen- alguns.

D'ells puc citar, ací a l'abast, a l'Azorín, a Fernán Caballero, a Clarín, a Víctor Català, a Fígaro, etc..., que són els pseudònims d'il·lustres i nobles plomes con són les d'en José Martínez Ruiz, la Cecilia Böhl de Faber, en Leopoldo Alas, la nostra Caterina Albert, i en Mariano José de Larra. Igualment seria tractar d'innoble a "La Espada más limpia de Occidente" ja que el guió del film nacional-catòlic "Raza" fou de Juan de Andrade que no era ningú més que el Gral. Sr. D. Fco. Franco Bahamonde, i no oblidem el seu dofí l'Almirall D. Luís Carrero Blanco que signava com Juan de la Cosa.

En aquest context s'embrutiria d'innoblesa al Premi Josep Pla 1980 en Jaume Miravittles col·laborador de "La Vanguardia Española" amb el pseudònim Spectateur, i a en Manel Vázquez Montalbán -darrer Premi Planeta- que figurà com a Manolo V El Empecinado en el "Por Favor", com a Sixto Cámara a la Capilla Sixtina, o com a Manuel Montalbán en l'època clandestina de "Mundo Obrero".

Ben noblement

ZUM - ZUM

¿Es quizás la gente?

Nació libre e inocente,
poco a poco, llenó su cerebro,
del veneno de serpiente,
su mirada se volvió fija
y transformó su cuerpo
escurridizo, como lagartija.

Encontró a sus semejantes,
y juntos acecharon la presa,
nacida libre e inocente,
y con su larga lengua,
lamieron su cuerpo y su mente,
y con la cola como látigo
desgarraron su rostro y su ambiente,
más tarde, con sus afilados colmillos,
le expulsaron su maligno veneno
a los ojos y al alma.

Así viven y sobreviven, aunque,
al final mueren en la cama.

Quizás, Dios los perdone.
¿Usted lo sabe?... yo tampoco.

RUFÍ MULERO

Amics:

Fa pocs dies m'he adonat que als nostres carrers hi falten les pape-
reres que hi havia abans. D'acord que
aquelles, pobretes, foren poc respec-
tades i tenien un aspecte atrotinat
i ben poc agradable, de totes mane-
res, potser valdria la pena de fer
un nou intent i colocar-n'hi d'altres,
per veure si poc a poc i a còpia d'in-
sistència s'aconsegueix que les per-
sones tinguem un sentit cívic més
acurat, almenys que no hi manquin els
mitjans per demostrar-ho, no us sem-
bla?. Sinó, en lloc de ser la "Vi-
la Jardí del Montseny" potser aviat
semblarà més una altra cosa no tan
poètica, i sabria greu de veritat.

A qui pertoqui donar-hi solucions
que posi fil a l'agulla.

Res més i gràcies.

ANGELA Mª